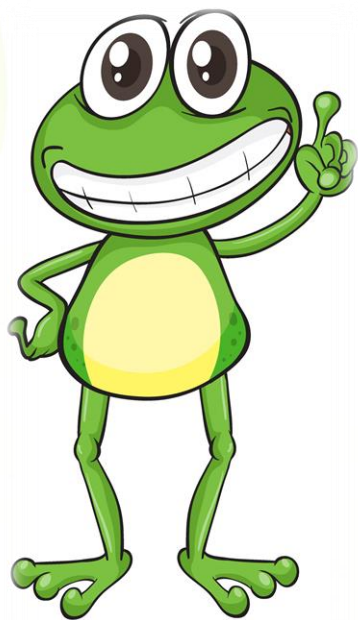

Titi Hajnalka

Mesés erdő lakói

Első kötet

A tavasz hírnöke

Nyuszika mozdulatlanul nézett maga elé a hóval borított tisztáson.

- Mit csinálsz kicsim? - kérdezte tőle nyuszi mama.
- Mami, valami bújik a hó alól!- suttogta.
- Valóban?- Nyuszi mama jobban odanézett.

A hó valóban megemelkedett azon a helyen. Amikor jobban alánézett, már tudta miről is van szó!

– Ez egy hóvirág!- kiáltotta nyuszi mama- A tavasz első hírnöke!

- Mi az a hóvirág? Talán a hó virágzik?
- Nem, dehogy!- nevetett nyuszi mama –

A természet kezd ébredezni! Nemsokára jön Sándor, József és Benedek, akik zsákban hozzák a meleget!

Nyuszika nem nagyon értette, mi köze az embereknek a meleg időjáráshoz, de ha nyuszi mama azt mondta, hogy meleget hoznak, akkor az úgy is van! Egy nyuszi gyerek nem kérdőjelezte meg sohasem a szülei szavait!

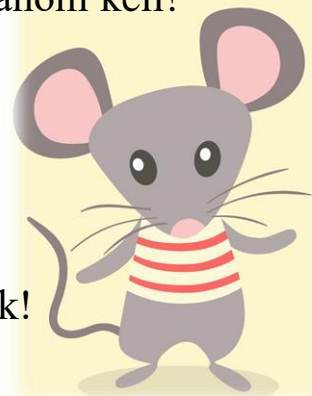
Úgyhogy nagytakarításba kezdett kis vackában, nehogy elijessze a meleg hozó embereket, ha lomosan fogadja őket! Elég volt a hosszú télből, alig várta, hogy újra tavasz legyen!

Inci és barátja Frici épp játszani készültek. Ki nem hagyták volna kis barátjukat Nyuszikát. Frici lelkesen futott be Nyuszika vackába:

- Gyere játszani!- kérlelte - Talán még van elég hó a szánkózáshoz!
- Nem érek rá!- felelte Nyuszika- Vendégeket várok, takarítanom kell!

- Vendégeket?- nyitott be Inci.
- Igen- bólintott büszkén Nyuszika.
- És kik lesznek a vendégeid?
- Emberek! Sándor, József és Benedek!

Ők fogják zsákba hozni a meleget!

Inci és Frici egymásra néztek. Nevetni kezdtek. Már mindent értettek! Nyuszika kellemetlenül érezte magát, nem értette mi is a bajuk:

– Valami rosszat mondtam?- kérdezte félve.

– Nem kell tartanod tőle,- mondta Marci- nem fognak ide emberek jönni, az csak egy mondás!

– De a mamám azt mondta...- magyarázkodott Nyuszika, hiszen ő olyan kicsi volt még, ez volt élete első tele, honnan is tudhatná...

– Lehet túl sokat jár emberek közé a mamád! Láttam, hogy beoson egy- egy kertbe, ahol az emberek répát és káposztát termesztenek.

Talán ott hallott ilyeneket!- mondta Inci.

– De hát mi az a mondás?

– A mondás az- gondolkodott el Inci- játék a szavakkal! Az emberek nagyon sokat játszanak a szavakkal. Ez például azt jelenti, hogy Sándor, József és Benedek névnapjától érkezik a meleg idő.

Nyuszika nagy szemekkel nézett rájuk, igyekezett mindent megérteni, de igazából azt sem tudta:

– Mi az a névnap?- kérdezte.

– Az emberek számon tartják az év napjait. Minden napot, egyiket a másik után. Lejegyzik egy papírra. Ezt nevezik naptárnak. A naptárba beírják melyik nap van éppen, melyik hónap, és minden naphoz írnak egy- egy ember nevet. Ezt nevezik névnapnak.

Mivel nagyon sok ember név van, jutott minden napra belőle! Így aztán mindenki meg tudja ünnepelni a saját nevét! Olyan, mint egy születésnap!

- De jó az embereknek! - sóhajtott Nyuszika,- hogy ők névnapot is ünnepelhetnek!

– Szerintem nekünk sokkal jobb!- mondta most Frici- Mert nem kell névnapokhoz ragaszkodnunk, bármikor ünnepelhetünk!

– Ez igaz!- csillant fel Nyuszika szeme- aki beletörődött, hogy mégsem lesznek vendégei, és szánkózni indult kis barátaival.

Ha jól meggondolja az emberek, amúgy sem fértek volna be a kicsi vackába.

Mama szerint ők sokkal nagyobbak náluk. Nyuszika még közélről sosem látott embert, honnan tudhatta volna? Messziről pedig éppen olyan kicsikék voltak, mint ők.

A meglepetés

A nap egyre vidámabban ébresztgette az erdő lakóit. A szél meleg leheletétől a hó olvadni kezdett. A madarak izgatottan csiripeltek.

Frici már kora reggel Inci ajtaján kopogtatott:

– Inci! Ébredj!

Inci nem szeretett korán ébredni, még akkor sem, ha a nap sugarai az orrát csiklandozták (aki valójában Frici volt, madártollal csiklandozta az orrát a nyitott ablakon át).

– Frici!- nyitotta ki dühösen a szemeit, az egérlány.

– Ébredj! Ma reggelre nagyszerű ötletem támadt!

– Valóban?- morgolódott még mindig Inci.

- Szervezzünk egy bulit Nyuszikának! Egy igazi Nyuszi napos bulit!
- Az ötlet Incinek is tetszett. Ki ne szeretné a bulikat?
- Ez valóban jó ötlet! - kikászálódott hát a puha ágyból , megmosdott, felöltözött, megreggelizett, fogat mosott és máris indulásra kész volt. Frici már megszokta, hogy a lányokra sokat kell várni. Nem is mérgelődött, a lényeg az, hogy elkészült!

- Először is meg kell hívnunk néhány barátunkat- mondta.
- Készíthetünk virágos meghívókat!- folytatta Inci. Az ötlet Fricinek is tetszett.

Inci elővette a rajzkészletét, kiborította az asztalra, és rajzolni kezdtek. A szorgos ujjak remek munkát végeztek. A hófehér rajzlapon egymás után születtek a csodás virágok. Még azt is ráírták gyöngybetűkkel, hogy:

„Meghívó Nyuszika névnapi bulijára”

Amikor elkészültek elindultak, hogy szétosszák őket: elsőként kacsamamát hívták meg, mivel ő amúgy is minden reggel erre indult a közeli tóra. Aztán Harkály doktort, Misi teknőst, Károly varjút, Galamb Olivért a postást, és Bence békát. Még szerencse, hogy elég meghívót készítettek, jutott mindenkinek!

– És most?- kérdezte Frici egér.

– Nem tudod ?- nézett rá a kislány értetlenül- Sütit kell készítenünk! A vendégeknek enniük kell valamit!

Azzal aztán használatba vették Inci konyháját.

Előkerültek a hozzávalók: a liszt, a cukor, a tojás, a tej, a vaj és a finom kakaó por. Úgy döntöttek csokoládé tortát készítenek. A csokoládét mindenki szereti! Így aztán keverték, kavartak, sütöttek, összeraktak, krémeztek, s nemso-kára elkészült a finom csokoládé torta!

– Ez gyönyörű!- mondta Frici, amikor elkészültek.

- Ez tényleg az!- gyönyörködött Inci is.
- Nem feledkeztünk meg semmiről?
- Az ajándék!- kiáltott fel most Piri.
- Nem sok időnk maradt! Mindjárt megérkeznek a vendégek!
- Az ajándékot bízd rám!- mondta Marci és kifutott egészen a mezőre.

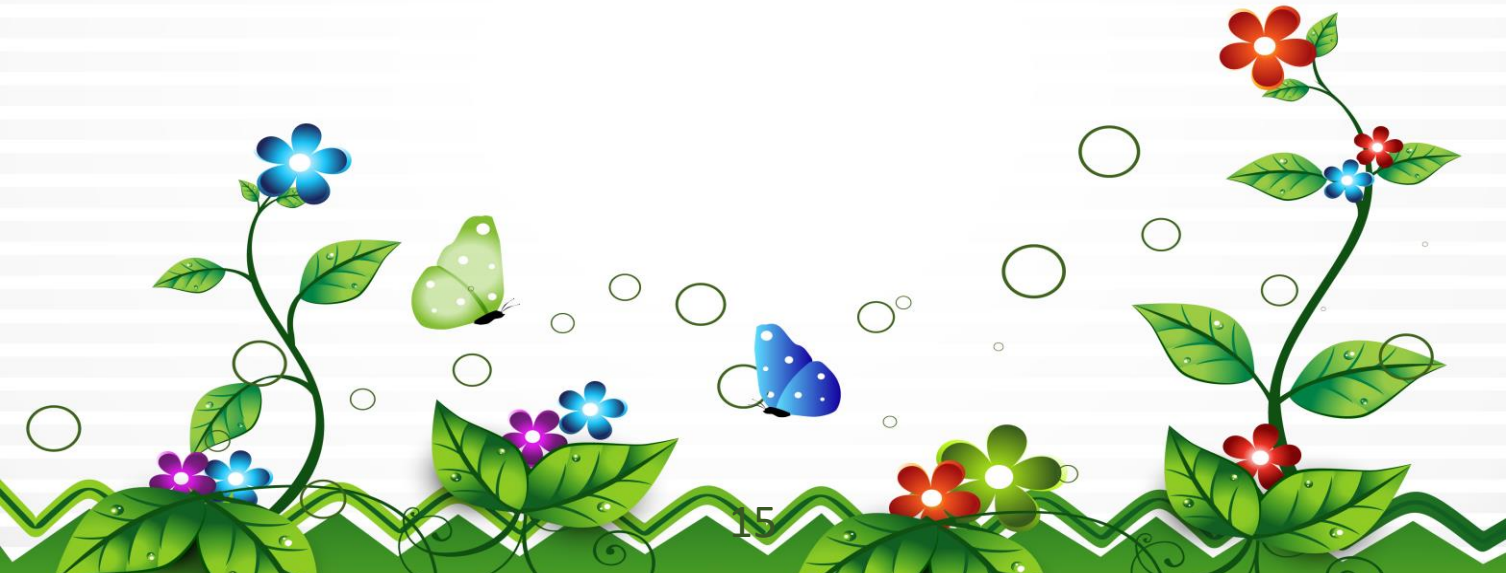

Ott aztán szedett egy csokor ízletes zöld hajtást. Egy gyönyörű piros masnit kötöttek rá, és el is készült az ajándék!

Megérkeztek a vendégek: Kacsza mama, aki egy csokor friss, zöld hajtást hozott Nyuszikának, Harkály doktor, aki egy csokor friss zöld hajtást hozott ajándékba, Misi teknőc, Károly varjú, Galamb Olivér, akik mind egy csokor friss, zöld hajtást hoztak Nyuszikának... éppen olyan piros masnival, amelyet ők is készítettek.

– Ne essünk pánikba!- mondta most Frici- A szándék számít, nem pedig az ajándék! Barátaim, fogjuk meg a tortát és menjünk, köszöntsük fel Nyuszikát!

Úgy is tettek, együttesen megfogták a tortát és Nyuszika ajtaja elé vitték.

Bekopogtak:

– Meglepetééééés!- kiáltották.

Nyuszika valóban meglepetten lépett elő. Egy pillanatra nem értette mi is történik. Láta a gyönyörű csoki tortát, és a barátait egy- egy csokor friss, zöld finom hajtással a kezükben. Nem értett semmit sem, míg Inci oda nem kiáltott:

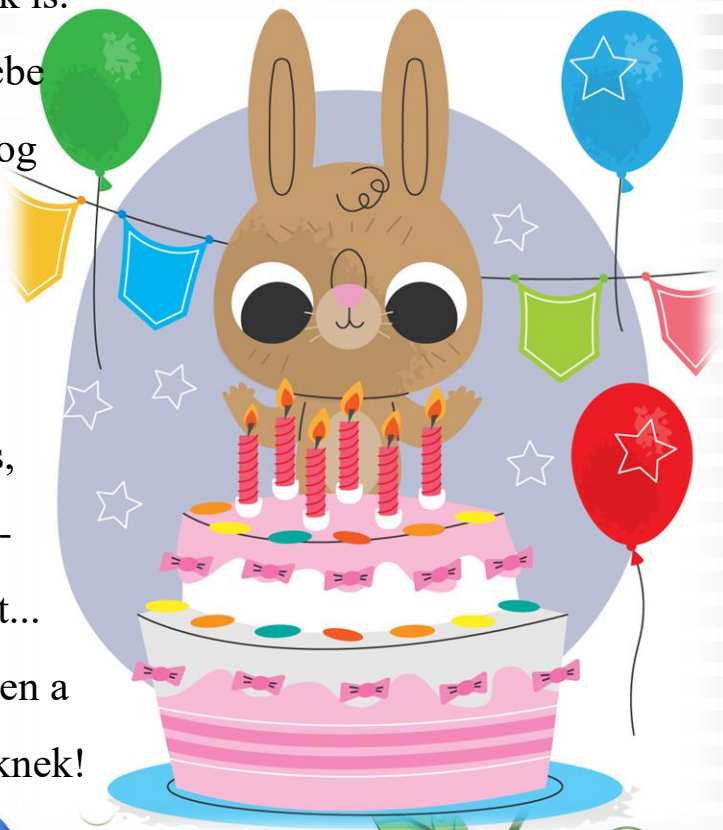
– Boldog névnapot Nyuszika!

– Boldog névnapot!- kiáltották a többiek is.
Nyuszikának még a könnyek is a szemébe
szöktek akarva, akaratlanul, olyan boldog
volt abban a pillanatban. Végre neki is
van névnapja, és még naptárhoz sincs
kötve!

De a leginkább a sok csokor finom friss,
zöld hajtásnak örült, a nyuszik az egyet-
lenek akik nincsenek oda a csokitortáért...

Így aztán abból jutott bőven a
vendégeknek!

A szemtelen lakótárs

- Vége a vidám életnek!- sóhajtott Béka Berci- El kell bújjunk!
 - Ugyan miért?- nézett rá Frici?
 - Érkeznek a gólyák! Ha nem vagyunk résen, gólya vacsora lesz belőlünk!
- Már érted, hogy miért nem szeretem én a tavaszt, és a nyarat?

Frici most örült először életében, hogy ő nem állat, hanem makkfiú! Az állatok elég veszélyes életet élnek, ez néha annyira ijesztő...

Amúgy szerette a gólyákat, olyan szép nagy madarak. De ha belegondolt, hogy megeszik a barátait, mindjárt kifordult a gyomra :

- Akkor búj el jól!- mondta Bercinek- Hozzám is beköltözhetsz nyár idejére, nehogy bajod essen.

- Köszönöm átgondolom, van egyébként fürdőszobád?

Muszáj víz közelben éljek, hulló vagyok!

- A legmodernebb felszerelésű a fürdőszobám-
büszkélkedett Frici. - Vízben nincs hiány!

- Az jó, akkor beköltözöm!- válaszolta Berci.

A két jó barát úgy gondolta, jobb ötletük
nem is lehetett volna! Vidáman cuccoltak

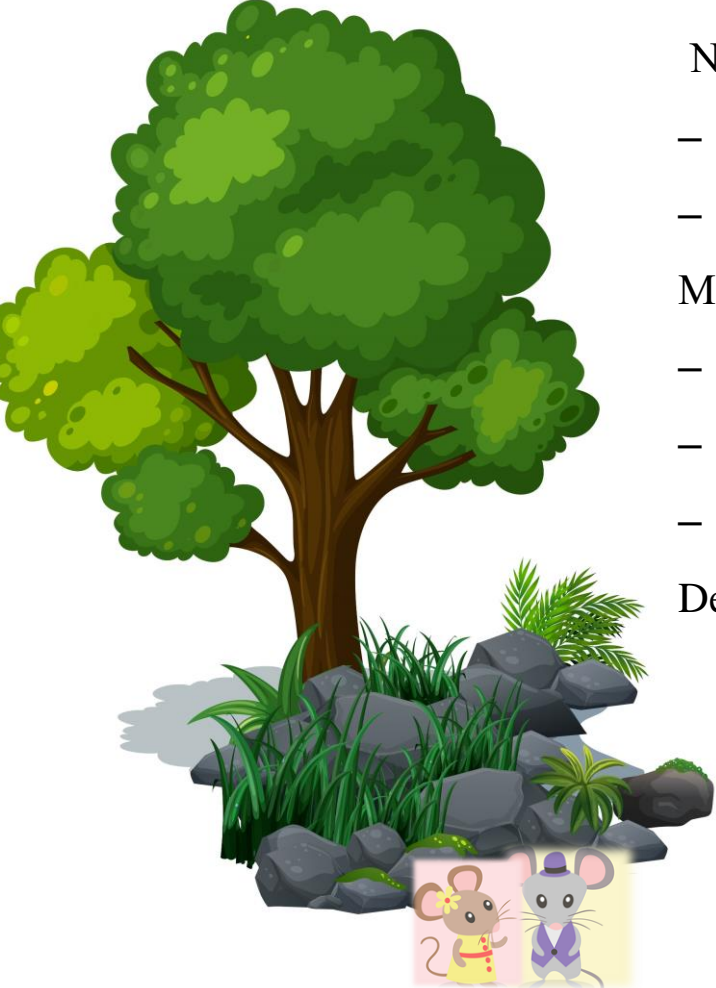
Frici házikójába. Attól a naptól kezdve
mindent együtt csináltak. Együtt
reggeliztek, együtt nézték a focimecs-
cseket a tévében, és együtt monopoliztak!

Végre mindig kéznél volt valaki,
ha épp társasozni volt kedve!

Ám egy reggelen, amikor Frici a reggeli fürdéshez készülődött és benyitott a fürdőszobába, a kád foglalt volt. Béka Berci heverészett elégedett mosollyal a kádban. Gondolta türelemmel vár egy kicsit. Később azonban, mikor ismét próbálkozott Berci megint ott lubickolt a kedvenc fürdőkádjában. Na és ez egyre gyakoribbá vált. Olyannyira elfoglalta a fürdőszobát, hogy még a mosást is a háza előtt kellett elvégeznie. Kezdte így nem jól érezni magát.

Nyuszika ugrált elsőként oda hozzá:

- Szia Frici! Mit csinálsz?
- Mosok, felelte egykedvűen.

Megérkezett Inci is.

- Segíthetek?
- Köszönöm, te igazán jó barát vagy Inci.
- Ez a lányoknak jobban megy!- nevetett –

De hogy, hogy kint mosol?

- Ne is kérdezd! Béka Berci
megszállta a fürdőszobámat!
Nem tudok sem fürdeni, sem
pedig mosni!

- Nahát!- mondta Nyuszika- Ez igazán nem szép tőle!
- Jó ötletnek tűnt.
- Azt elhiszem- mosolygott Inci- kezdtem úgy érezni, hogy már én eszedbe sem jutok. Egész nap együtt játszottatok! Engem nem is hívtál!
- És engem sem!- nézett rá szemrehányóan Nyuszika.
- Igazatok van, bocsájtsatok meg !- sóhajtott bűnbánóan Frici.- Annyira jó volt, hogy mindketten csupa fiús dolgot szeretünk csinálni! Te Inci, sosem néztél velem focimeccset, nem szkanderezhettünk és nem büföghettünk verseny után...

-
- Nincs abban semmi baj, ha szeretsz vele játszani. De szabályokat kell hoznod. Beszélj meg vele, hogy az a te otthonod, és nem dorbézolhat kedvére, a te hátrányodra!
 - Igazad van Inci, még ma beszélek vele! Biztosan meg fogja érteni. Akkor este Marci kíméletesen megkérte béka barátját, hogy ne töltsen az egész napot a fürdőszobában, mert neki is szüksége van tisztálkodásra. Berci nem igazán viselte jól a szabályokat, hiszen ő egy béka, hogyan élhetne víz nélkül? Ezért megsértődött és még akkor este visszaköltözött a tó melletti házikójába...

Miért lustult el kacsza mama?

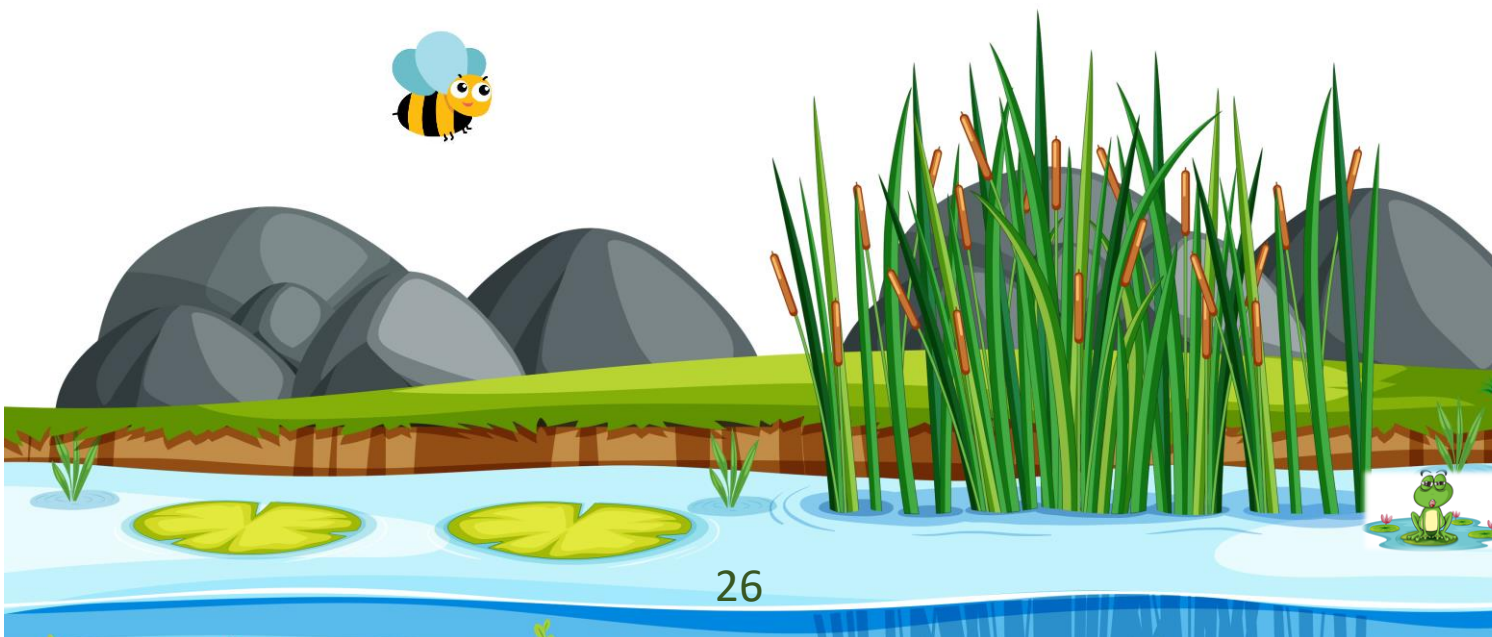
A tavasz mindenki kedvére jó hatással volt. Az idősebb madarak régi fészkeiket foltozgatták, a fiatal párok pedig újakat készítettek. Gólya Pál nejével igyekezett helyrehozni fészket, hogy időben még a tojásrakás idejére elkészüljenek. Frici, Inci társaságában sűtkérezett a tavaszi melegben.

– Olyan jó érzés!- nyújtózott nagyot a napozó ágyon.

– Imádooom!.- mondta Inci is mosolyogva- Bánhatja Berci, hogy megsértődött!

De Berci amolyan duzzogós gyerek volt. Mivel a gólyák többnyire a tó partra jártak vacsoráért, nem ülhetett ki nyugodtan sütkérezni, bezzeg ha Fricinél marad, ezt is megtehetne volna! De hát hogy is képzele az az egér, hogy szabályokat ír elő! Egy pillanatra még a megbocsájtás is eszébe jutott, de aztán elhessegette hamar, még a gondolatát is. Azt már nem! Örök harag!

- Te Frici!- szólalt meg ismét Inci.
- Igen?
- Láttad ma kacsza mamát?
- Nem, nem láttam. Sőt, ha belegondolok, tegnap sem, és azelőtt sem...
- Éppen ez az! Aggódok érte!
- Hát akkor menjünk, nézzük meg, mi történhetett vele!
- Igazad van, menjünk!- hagyta jóvá Inci.

A két jó barát azzal szedelőzködött és elindult kacsza mama fészkéhez.

Bár tudták, hogy leskelődni nem szép dolog, de egyes helyzetekben akár életmentő is lehet!

– Mond már mit láatsz?- kérdezte türelmetlenül az egér fiú.

– Ül.

– Hogy hogy ül?

– Hát csak ül.

– Akkor életben van?

– Igen, úgy hiszem.

– Az jó.

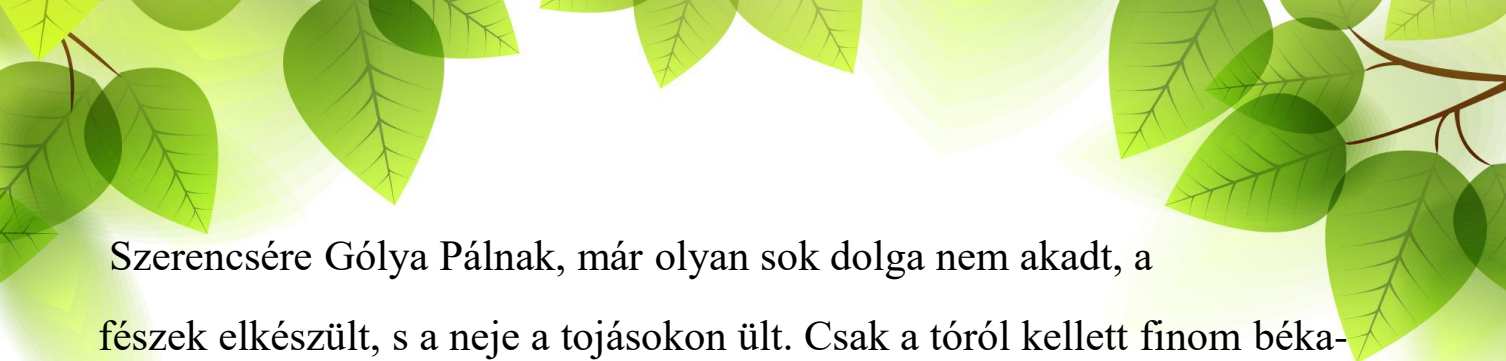

De mivel kacsza mama később sem jött elő, ismét megnézték. Nem történt egyéb, még mindig ült. Másnap, és harmadnap ugyanúgy. Nem látszott rajta betegség, egész jó színben volt, de ez a mozdulatlanság aggodásra adott okot.

- Ez nem lehet normális!- mondta Frici.
- Szerintem sem!- felelte Inci.
- Nem eszik, nem járkal, csak ül egész nap.
- Biztosan beteg! Most már tényleg szólnunk kellene Bagoly doktornak!
- Igazad van! Menjünk!

Segítséget kellett kérjenek Gólya Páltól, hogy repüljön el velük Bagoly doktorhoz. Nekik annyira apró lábaik voltak, hogy több napba tellett volna, mire megérkeznek. Egy gólya pedig pár perc alatt megtehetette ugyanezt a távot.

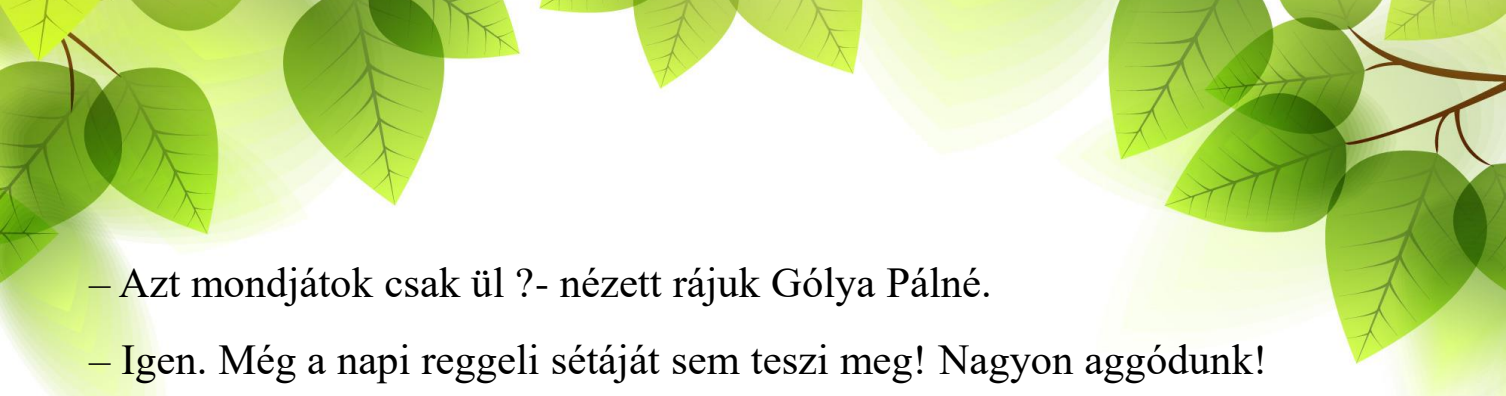

Szerencsére Gólya Pálnak, már olyan sok dolga nem akadt, a fészek elkészült, s a neje a tojásokon ült. Csak a tóról kellett finom béka-falatokat hozzon a feleségének. Most is épp ezt tette.

Amikor Frici látta, hogy a békacombot épp nejének adja át, odasúgta Incinek:

- Remélem nem Berci az!
- Én is!- sóhajtott nagyot Inci.
- Mit szeretnétek apró népek?- nézett rájuk Gólya Pál.
- Szeretnénk megkérni, hogy vigyél el minket Bagoly doktorhoz.

Kacsza mama napok óta csak egy helyben ül, és néz maga elé. Attól tartunk, hogy nagyon beteg!

-
- Azt mondjátok csak ül ?- nézett rájuk Gólya Pálné.
 - Igen. Még a napi reggeli sétáját sem teszi meg! Nagyon aggodunk!
 - Ó,- nevetett gólya asszonyság- egészen biztosan csak a tojásait melengeti, ahogyan mi is mindnyájan, a madarak.

Frici és Inci most egymásra néztek. Hogy ez nekik eszébe sem jutott eddig!

Hát kacsza mama nem ellustult, hanem kotlik, kiskacsákat költ éppen!

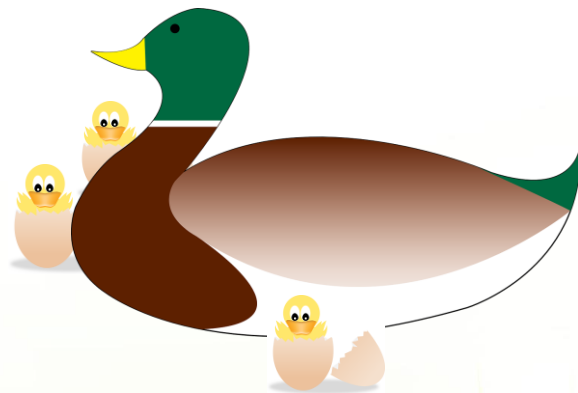
- Biztosan erről lehet szó!- mondták szinte egyszerre, s már futottak is kacsza mama fészkéhez. Amikor odaértek a nyugodtan üldögélő kacsza alól három apró fejecske kukkantott ki félénken.

– Kiskacsák!- suttogta Frici.

– Tényleg!- kuncogott Inci is boldogan.

Nagyon örültek mindketten, hogy kacsza mamának még sincs komolyabb baja, csak éppen ismét anyuka lett.

Kiskacsákat látni olyan csodás érzés, mennyit játszhatnak majd együtt velük!- gondolták s még sokáig hosszan nézték a drága kis újszülötteket...

Vendégségben

Gyönyörű reggelre ébredtek Mesés erdő lakói. Kisállatok nevetésével volt tele az egész erdő. A madarak versengve csiripeltek a fákon.

Frici és Inci elhatározták, hogy meglátogatják a nagybátyjukat.

Ernesztó bácsikájuk messze híres volt életszeretéről. Csakis az élet napos oldalát ismerte. Imádta a reggeli kávé, a napsütést, a zenét és nem utolsó sorban az ementáli sajtot! Csupa kaland volt mellette minden pillanat.

Ajándékot is készítettek neki, egy darabka ementálit gyönyörűen becsomagolva. Azzal útnak indultak.

Amikor megérkeztek, Ernesztó bácsi éppen a háza melletti tócsában hűsölt.

- Szerbusztok drágáim!- üdvözölte őket- Gyertek, lubickoljatok ti is egyet!

De Inci és Frici nem igazán voltak oda a fürdőzésért, az egerek nagy része víziszonyos volt. Ezért is különleges Ernesztó bácsi.

- Köszönjük, de inkább csak napozunk.- felelték- Inkább mesélj valamit nekünk, az elképesztő kalandjaidról! Tudod mennyire odavagyunk az efféle történetekért!

Így aztán Ernesztó sem kérette magát sokáig, a világ járta egér boldogan mesélt ez esetben spanyolországi utazásáról, ahol megmentett két egérgyereket egy gonosz, kövér macska karmaiból... Ráadásul még gitározni is megtanult itt. Hogy szavait igazolja, mindjárt elővette a gitárját, és eljátszott egy eredeti spanyol tangót.

Inci és Frici mindjárt táncra perdültek. Nyuszika névnapja óta nem szórakoztak ilyen jól.

Mielőtt leszállt az este elbúcsúztak és hazaindultak. Mindig nehéz volt elválni kedvenc bácsikájuktól, de nem akarták túl sokáig zavarni, hiszen bármikor meglátogathatták...

Csak azt nem értették, mikor járhatja a világot? Merthogy bármikor is jöttek, mindig itthon találták.

A guruló deszka

Frici Teknőc Ernő morgolódására ébredt:

- Hihetetlen! Már hajnalok hajnalán el kell indulnom, ha nem akarom reggeli nélkül kezdeni a napot! Hogy lehetek ennyire lassú?- lépegetett a teknősöket jellemző óvatos lassúsággal tovább.

Frici álmosan nézett ki házacskája ablakán:

- Jaj Ernő! Nem tudnál kicsit csendesebb lenni?
- Még hogy legyek csendesebb! Én is nyugodtan aludnék még, ha olyan gyors lehetnék, mint te!

Néha úgy érzem, egy csiga is lassúbb nálam!-sóhajtozott tovább.

Abban a pillanatban Fricinek támadt egy remek ötlete:

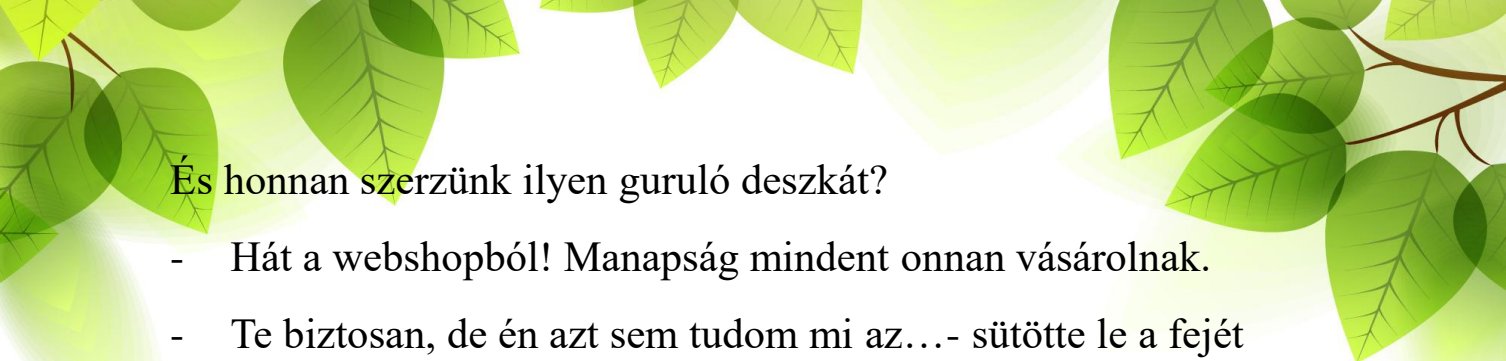
- Mi lenne, ha szereznénk neked egy guruló deszkát?
- Egy mit? –nézett rá kíváncsian Teknőc Ernő.
- Egy guruló deszkát! Csak rá kell állnod és olyan gyorsan száguldozhatsz vele, amennyire csak akarsz!

Ernő nem látott még guruló deszkát, de olyan jól hangzott.

Végül is, ha gyors lehet vele, biztosan nagyszerű lehet!

Mindjárt el is képzelte, milyen lehet.

És honnan szerzünk ilyen guruló deszkát?

- Hát a webshopból! Manapság mindent onnan vásárolnak.
- Te biztosan, de én azt sem tudom mi az...- sütötte le a fejét

Ernő.

- Majd én megrendelem neked, a postagalambok, meg kiszállítják.

Teknőc örült, hogy ez ennyire egyszerű. Frici megrendelte hát a guruló deszkát, s neki nem kellett egyebet tennie, mint várni...

A postagalambok már másnap meghozták a csoda deszkát. Frici még egy védő sisakot is rendelt, hogy vigyázzon kis barátjára.

Ernő soha nem volt még ilyen boldog, végre úgy száguldott, ahogyan mindig is szeretett volna! Mondanom sem kell, egész nap le sem szállt a csodálatos guruló deszkáról!

A barátok mindig megbocsájtanak...

Hosszú idő telt már el, amióta Béka Berci kiköltözött Frici házából.

Frici nagyon sokat gondolt rá aggódott, hogy vajon nem-e ették meg a gólyák. Sokszor megakarta látogatni, de a büszkesége nem engedte. Még , hogy ő látogassa meg először!- állította meg minden egyes alkalommal a büszkeség.

Voltak napok azonban, amikor a szíve hangja hangosabban szólt, s azt súgta: a barátok mindig megbocsájtanak...

Ez is egy ilyen nap volt. Úgyhogy felkerekedett és elindult Béka Berci távához. Béka Berci épp egy tündérrózsa levelén sütkérezett. Nagy mosollyal fogadta Fricit:

- Annyira örülök neked , barátom! Igazából semmi sem volt igazi nélküled!
- Ami azt illeti, te is nagyon hiányoztál nekem!- mondta Frici megkönnyeb-
bülve, sokkal könnyebb volt így, hogy Berci örömmel fogadta. Nem kellett ma-
gyarázkodnia és nem is beszéltek többé a történekről.

- Amint látom nem félsz már a gólyáktól!
- Azt nem mondanám, hogy nem félek, de kiismertem őket. Megfigyeltem mikor nem jönnek a tóra, és így jut időm sütkérezni is. Nem is hagynám el többé az otthonomat! Egy szuper fürdőszoba sem tudja ezt az érzést nyújtani!- nyújtózkodott elégedetten a tündérrózsa levelén

- És veled mi újság, barátom? Igazából, mióta eljöttél egyedül nézem a meccseket, így nem is olyan élvezetes... Mi lenne, ha hétvégente eljönnél hozzám, hogy mókázzunk kicsit, úgy ahogyan a régi szép időkben!

- Szívesen elmegyek!- felelte Berci- Igazából, már nagyon vártam, hogy megkérdezd!

Így békült hát ki a két jó barát, és mindketten úgy érezték, így együtt végre újból kerek lehet a kicsike világuk, amely egyben Mesés erdő csodás kicsi világa is volt...

Almácska bánata

Néha előfordult, hogy az erdő fáí közé egy- egy gyümölcsfa is keveredett.

Így történt, hogy Mesés erdőben is született egy csodálatos almafa.

Senki sem tudta, hogyan került ide, de csodájára járt az összes erdei állat.

Alig várták, hogy a finom, érett gyümölcssei lehulljanak, amelyek elsősorban a sünök kedvenc eledelei voltak.

Egy napon, a gyönyörű, piros almák közül az egyik, kezdte rosszul érezni magát.

Egyre gyengébb lett, és egyre szomorúbb, mígnem még egy lyuk is megjelent az oldalán. Enyhe szellő érkezett, megsimította a fa leveleit és terméseit, de Almácskának ez a simogatás a véget jelentette. Tehetetlenül hullott le a földre.

- Jaj, az oldalam! Mi történhetett velem, hiszen még ősz sincs?-
nézett szét értetlenül. A többi alma mindjárt ki is nevette.

- Kis selejt!- kiabálták- Úgysem illessz közénk!

Abban a pillanatban érkezett meg Béka Berci. Éppen Fricihez igyekezett hétvégi meccset nézni.

- Szegénykém!- nézett a lehullott almára- Mi történt veled?

- Én sem tudom - jött a felelet. – Egyik napról a másikra
elhagyott az erőm és lehulltam... A többiek pedig ki is gúnyoltak.

Abban a pillanatban egy kis kukac bújt elő Almácska oldalából. Béka Berci rögtön mindent értett:

Nincs miért szomorkodj! Te már teljesítetted is a feladatodat.

Tápláléka lehattél egy ilyen csodás kis teremtménynek, akiből nem-sokára gyönyörű pillangó lesz. Légy büszke inkább!

Almácska végre megnyugodott. Boldogan mosolygott, míg kellemesen simogatta Napocska fénye. Ámúlva nézte a mezőn röpködő gyönyörű pillangókat, hiszen tudta, hogy az egyikük születésének ő maga is közreműködője lehetett. Ezzel az érzéssel aludt el, s mire végleg pihenni tért, Süni is rá talált, aki mindjárt a hátára vette, s boldogan vitte haza, hogy elfogyassza vacsorára...

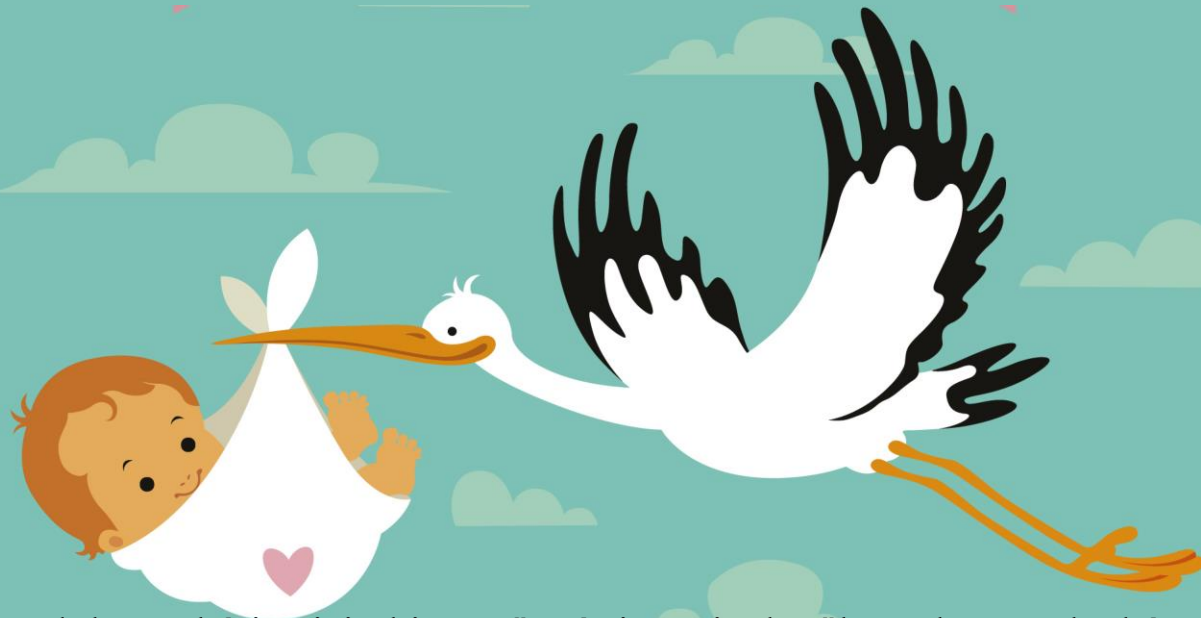

A gólyák legendája

Egy napon ismeretlen dolgot fújt Mesés erdőbe a szél. Inci találta meg, a házacska falához lapult. Kíváncsian vette kézbe és nézegetni kezdte. Egy papír újság volt írással és képekkel. Rajzok voltak benne: egerekről, madarokról, békákról, és még embergyerekekről. Egyszer csak furcsaságon akadt meg a szeme. A kép egy gólyát ábrázolt a csőrében egy kisbabával. Úgy repültek a fellegek között, mintha a világ legtermészetesebb dolga lett volna.

- Nahát!- gondolta Inci- Vajon mi köze a gólyáknak az emberekhez? Nem is gondoltam, hogy ilyen jóban vannak!

Olvasni azonban még nem tudott, mivel nagyon kicsike volt.

Arra gondolt megkéri Fricit, hiszen ő már ismeri a betűket, olvassa el a kép alatt írtakat. Frici nagyon szívesen segített, mindjárt olvasni is kezdte:

„Lilinek kis testvért hozott a gólya. Az egész család boldogan fogadta a kis jövevényt...”

- Nahát!- csodálkozott el újra Inci- Tényleg a gólyák viszik a családoknak a kisbát?

- Én sem tudom Inci.- válaszolta kis barátja- Szerintem a legjobb az lesz, ha megkérdezzük Gólya Pált és a feleségét. Ők biztosan tudják erre a választ.

Nyomban elindultak a gólya családhoz. Sok idő eltelt, amióta itt jártak. A gólya fiókák, már majdnem akkorák voltak, mint a szüleik. Gólya Pál éppen repülni tanította őket.

- Milyen nagyok lettek a fiókák!- ámuldozott Inci.

- Úgy bizony!- felelte gólya asszonyság.- Nemsokára indulnunk kell Afrikába, úgy a jó, ha addigra eléggé nagyok és erősek. Miben segíthetek drágáim?

- Kérdezni szeretnénk valamit. Mégpedig azt, hogy valóban a gólyák viszik az embercsaládokhoz a kisbabákat? És ha igen, mégis honnan?

- Ó az csak legenda, drágaságom!- felelte gólya asszonyság.-

Valamikor régen egy őszünk igazi hőstettet vitt véghez! De az emberek már erről nem tudnak. Csak a gólya képe maradt meg nekik, amint viszi a gyermeket. Innen a hiedelem.

- Miféle hőstettet vitt véghez az a gólya?- kérdezte most Frici.

- Valamikor haramiák támadtak meg egy családot, mikor áthaladtak az erdőn. Csak egy kisbaba élte túl a támadást, akit gólya őszünk meglátott és megmentett. Nem akarta, hogy a farkasok martalékává váljon a csöppség, ezért a csőrébe fogta és elvitte az emberek falujába, egy jó lelkű családhoz, akiknek a kéményén volt a fészke.

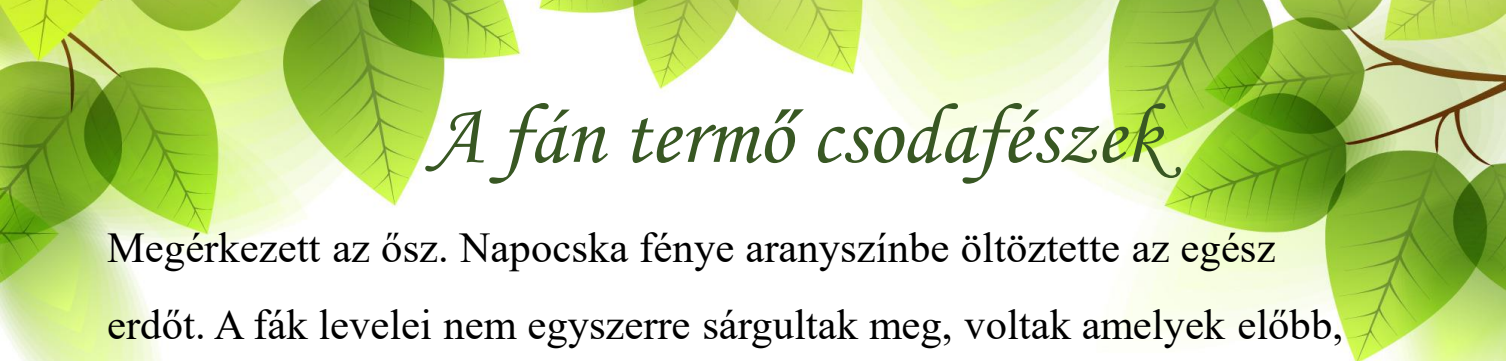
Többen is látták a gólya tettét, de mivel a részleteket nem firtatta senki, csak az maradt meg az emlékezetükben, hogy gólya hozza a kis babákat.

Így aztán a gyerekeknek sokszor ezt mesélik az emberek.

- Igazából ez egy csodaszép történet!- ismerte el Inci.
- Jónak lenni, mindig csodaszép- mondta mosolyogva gólya asszonyság.

A két jó barát még jobban elgondolkozott gólya asszonyság szavain, s úgy vélték nagy igazság mindaz amit mond, mert jónak lenni valóban mindig csodaszép dolog...

A fán termő csodafészek

Megérkezett az ősz. Napocska fénye aranyszínbe öltöztette az egész erdőt. A fák levelei nem egyszerre sárgultak meg, voltak amelyek előbb, s voltak amelyek később.

Közvetlenül az erdő szélén, egy későn sárguló fa oldalán különleges dolog termett, valamiféle csodafészek. Az erdő összes madara csodájára járt: azok a csodálatos formák, s azok a szépséges színek!-csiripelték. Valóságos madár palota termett a fán, egyik napról a másikra!

Hirtelen nagy zűrzavar kerekedett, merthogy mindegyik madár be akart költözni! Az addig szépséges madárdalok elnémultak, s helyettük fülsüketítő csipogás vette kezdetét.

Inci és Frici felfigyeltek a szokatlan hangzavarra.

- Mi történhetett?- néztek most egymásra.

- Mindenki a fán termő csodafészket akarja!

válaszolt a fejük fölött elrepülő sárgarigó.- Pe-

dig az kimondottan engem illet!

Nem volt jobb ötletük, követték hát a rigót.

Nagyon kíváncsiak lettek, milyen is lehet az a bizonyos

csodafészkek, hogy minden madár oda van érte? Amikor odaértek, még

a fülüket is befogták, olyan nagy volt a csiripelés! Mindenki azt kia-

bálta:

- Engem illet! Engem illet!
 - Itt csak Bagoly Béla segíthet, végül is ő az erdő bölcse!- szólalt meg Inci.
- Így aztán Frici próbálta csendességre kérni a sokadalmat, hogy a javaslatot meghallgassák. Valakinek helyre kellett tegye a dolgokat:
- Én tudom ki segíthet nektek!- kiáltotta.
 - Ugyan ki? Ugyan ki ? – csiripelték kórusban.
 - Hát Bagoly Béla! Ő olyan bölcs, biztosan tud megoldást arra, hogy döntés szülessen.

A madaraknak tetszett az ötlet, s egyikük mindjárt el is indult Bagoly Béla után. A többiek, még a várakozási idő alatt sem bírták abba hagyni a vitát, mintha valamit is számított volna a véleményük...

Megérkezett az öreg bölcs, s végre mindannyian elhallgattak. Mindenki tisztelte őt, elismerték a bölcsességét, s tudták elfogadják, bármi is legyen a döntés.

- Drága madárkáim!- szólalt meg a bagoly- Tudnotok kell, hogy ez a csodafészek nem a fának köszönhető, hanem az embereknek. Így akarnak segíteni nekünk: házikókat készítenek, az olyan madaraknak, akiknek nincs hol lakniuk télen. Tehát költöző madarak kizárva! Az itt telelő madarak közül, olyanok jelentkezzenek, akik elveszítették a fészüküket, bármilyen okból!

Nagy csend lett. Végül egy kicsike, sovány veréb jött elő, egészen a tömeg háta mögül:

- Nekem- szipogta alig hallhatóan- megrongálta a vihar a fészket, ami teljesen lakhatatlanná vált...

- Hát akkor- mondta Bagoly Béla- a csodafészek, a tiéd kis madár! Így igazságos.

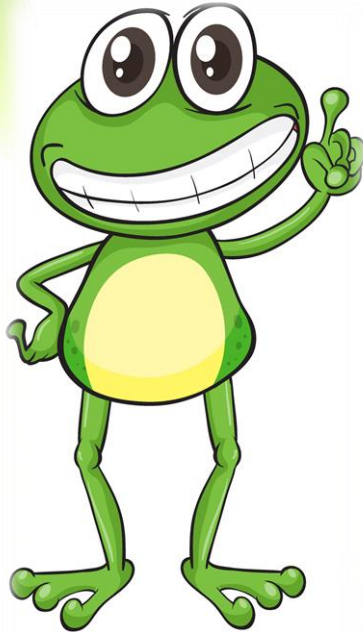
A kismadár félénken a házikóhoz repült. A nagy termetű sárgarigó bosszúsan ugyan, de átengedte a helyet. Mindenki igazságosnak vélte a bagoly döntését, így nem is háborogtak tovább. Mindjárt szétröppentek, és ment ki- ki a maga dolgára...

Vége

Tartalomjegyzék

A tavasz hírnöke.....	3. oldal
A meglepetés.....	9. oldal
A szemtelen lakótárs.....	18. oldal
Miért lustult el kacsza mama?.....	25. oldal
Vendégségben.....	33. oldal
A guruló deszka.....	37. oldal
A barátok mindig megbocsájtanak.....	41. oldal
Almáska bánata.....	45. oldal
A gólyák legendája.....	49. oldal
A fán termő csodafészek.....	54. oldal